

320
20

Z. n. 18.

Pr. IIIA.

b. 7

JESUM
TOT NAZΩPAΙΟΤ
NAZARENI
NOMINE APPELLATUM
IN MATTH. C. II. 23.

PIE RECOLENS

FESTUM NATIVITATIS

JESU IN URBE BETHLE-
HEM NATI

INDICIT

ET

ADORATIONEM SOLENNEM

FERIA FESTI PRIMA CIRCA HORAM XII.

IN TEMPO ILL. AUGUSTEI

DEVOTE AUDIENDAM

ILLUSTR. AULÆ SERENISSIMÆ MINISTROS
UTRIUSQUE REIPUBL. PROCERES ET LITERATOS HUJUS
URBIS AMPLISSIMÆ OMNES UT ET CIVES

ILLUSTRIS AUGUSTEI

DECENTISSIME OFFICIOSISSIMEQUE

INVITAT

M. CHRISTIANUS REINECCIUS, SS. TH. B.

CONSIL. SAXO-WEISSENF. ILL. AUGUSTEI RECTOR ET P. P.

ESSIAM Mundi Salvatorem in ipsa urbe Bethlehem, sicut à Prophetā Micha prædictum erat, natum esse, omnis historia cum sacrā tum profana testatur, idemque in Fessi hujus Nativitatis Christi solemnitate Civibus Ill. Augustei aliquoties commendatae comprobavimus. Quod autem JESUS DEI & Maria Filius Bethlehemi natus inde non *Bethlemita*, sed ab urbe Nazareth *Nazarenus* vulgo appellatus est, valde offendit Judæos, & Matthæo qui c. 2, 23, JЕlum tradidit *Nazarenum* esse appellandum, cum ipse ex Matthæi & Lucæ narratione *Bethlemita* fuerit & appellari debuerit, ab urbe in qua natus est, non autem *Nazarenus*, cuius nominis nullum in Prophetis indicium adiit & nullum vaticinum extet, acriter insultant, cumque jam mendacii arguant in provocazione ad Prophetas, jam JЕlum Nazarenum verum esse Messiam incitantur, quia *Nazarenus* non *Bethlemita* appellatus sit. Sed in varie ab Interpretibus occurrit. Ipsi enim Judæi negare non possunt, Messiam à Michâ c. V. r. prædictum esse oriundum ex Bethlehem, & ipso eventus historici veritate adactis tarentur. JЕlum nostrum Bethlehemi natum esse. V. David Ganz in 771 folio l. 2. p. 177. &c. Plura etiam nomina & cognomina Messis nōtro Judei concedunt, quorum ratio alia atq[ue] alia ab ipso dari solet. Ut ergo nativitate JЕlus fuerit *Bethlemita*, & dici ita potuerit, non tamen *Bethlemita* vulgo dictus est, sed potius *Nazarenus*, quia tenuis Bethlehemi exesse coactus, & redux ex Aegypto in Nazareth educatus est. Retinuit ergo nomen non a loco nativitatis, sed a loco educationis: eo quod sedem Josephus Nazarethi fixeret, & JЕlus in domo paterna cum Parentibus, usque dum adolescenter, commoratus erat & in Galilæa manifestatus. Unde Judæi quoque nonnullis, qui parvum ejus ignorarunt, Galileus visus est & nominatus Joh. 7, 43, 52, quod Galilei nōmen cum nomine *Nazareni* coincidit, & promiscue usurpat de JЕllo. Matth. 26, 69. Luc. 23, 5, 6. &c. Idemque mox indolem sequela induit & doctrinam Joh. 7, 52. Act. 24, 5, quod saepè fieri solet etiam in nominibus aliis & in ipso nomine *Judei* advertitur. Sufficit ergo JЕLUM revera Bethlehemi natum esse & ex nativitate Bethlehemitam esse: nec officia alia quoque nominibus eundem appellari, & ab educationis loco Nazarenum & Galileum, eo quod iuxta Scripturas Galilea, in qua sita erat Nazareth, quoque dicitur *Nazaret nōs Galilea* Matth. 2, 11, in primis luce Messie collusfrandit, & ipsi nomine *Nazarei* praelat seruit Prophetæ. Haecquaquam ergo mendaciam Matthæum in provocacione ad Prophetas argui debuisse à Judæis, Judæi agnoscunt, qui præfatas suas in Talmude & scriptis Hebraicis veteribus allegandi Scripturam formulas modosque perpendunt, & qua eruditæ hanc in rem congenit. *Gv. Surenhusius* in 771 folio l. 1. p. 2. & l. 2. p. 197. Verba Matthæi sunt c. 2, 22, 23. Αὐτούς δὲ ἐπὶ Αργείας, οὐαὶ λέπῃ ὅπερ τοιούτου αὐτῷ καὶ ὀπίστελλεις Φαρισαῖοι εἶναι ἀπόλειον. Σημαντικός δὲ καὶ ὄντας ἀνερχόμενος τὸ μέγινον τοῦ Ιουδαϊσμοῦ. Καὶ εἰδὼς πατρὸν γενεῶν τὸν πόλιν λεγούσιν Ναζαρέτ, ὅπος τοποθετήθη τὸ ἡράκλειον τοῦ τάν πορφυρίου τὸν Ναζαρέτος κατέθησαν. Jam queritur quid ex mente Evangelistæ hujus dictum sit per Prophetas & in hac narratione implementum intelligatur? An quod sequitur: οἱ Ναζαρέτοις καὶ Ιουδαίοις. An quod præcessit: *JЕlum in Galilea commoraturum esse*, ita ut, non casu delatus in Galilee partes à Josepho divinitus admonito censeatur JЕlus, sed ut prædefinitum in Prophetis consilium Dei seu dictum hoc per Prophetas impleretur. Item: An illud ἐπὶ Ναζαρέτοις καὶ Ιουδαίοις in Prophetis sit quærendum? An potius pro collectione aut conclusione Evangelistæ habendum? Si utrinque prius acceptetur, ut communiter solet fieri, quanquam & aliud sensiant nonnulli alii, qui posterius apprehendunt, quod de re infra; queritur, quoniam modo & ubi à Prophetis prædictum fuerit JЕlum, vocandum esse Nazarenum? Responderemus, inquit *Surenhusius* l.c., hoc enigmatische & subobscure à Prophetis prædictum esse, & non expressis verbis: etenim iis, qui à limine salutarunt Prophetas, ignotum esse non potest.

Pro

Prophetas non minus per ἀνιγματα, quam per typos & allegorias locutos fuisse; in typis & allegoriis ipsa res innuit sine mutatione ac vicisitudine vocabulorum; contra vero in ἀνιγματibus ex verborum vicisitudine, qua Prophetae verba cum aliis communtur, res elucidatur, & quando alteruter allegandi vel explanandi modus obtinet, Hebraeorum Doctores dicere solent, **לְקִים מֵה שָׁנָאכֶר** ad confirmandum, sive **ad implendum id quod dicitur**, & Evangelista **ιωάννης επίσκοπος της Κρήτης**. Hanc vero allegandi formulan non solum in allegoriis verum etiam in ἀνιγμatibus obscurissimisque parabolis designandis in usu fuisse apud Veterum Hebraeorum Doctores, ex multis Talmudis locis probari potest. Sic in Codice Berachoth sive de Precibus f. 55, col. 2, per **לְקִים מֵה שָׁנָאכֶר** axioma illud: **כִּי חַדְרָתָה לְוִיכָן אֲחֹר הַפָּר** omnia somnia interpretanda sunt secundum os interpretis, tam in malam quam in bonam partem. Hoc vero axioma ex Gen. 41, 13, defunctum esse docent Gemarici Doctores, ubi praefectus cellæ vinariae dicit Regi Pharaoni, ad interpretationem somni illius neminem aptiorem inveniri posse, quam servum quendam Hebraum, quia is antea somnium ipsius & pistoris interpretatus erat, & somnia utriusque illum habuisse eventum, quem servus ille Hebreus predixerat, quando dicit: **בְּנֵי אֶתְנָה בְּשָׂבָע לֹא כִּי חַדְרָתָה לְוִיכָן אֲחֹר הַפָּר** scit interpretatus est nobis, ita & evenit, me in priorem statum restituit, illum vero suspendit. Sic iterum f. 57, col. 2, traditur de quadam Mar Rabbinus filio, postquam Babyloniam ingressus esset, illum aliquam terræ copiam in gremium suum accepisse, eamque extra terram Babyloniam projectisse: **וְאַסְתָּרָה בְּשָׁנָאכֶר** ut impletetur id quod dictum est: **לְקִים מֵה שָׁנָאכֶר** & everram can (Babylonem) everrifico exiidi E. 14, 23. Iterum f. 19, col. 1, dixit Abai, traditione tenemus quod ventus procellosus per integras duas horas continuare nequeat, **לְקִים מֵה שָׁנָאכֶר** ut impletetur id quod dictum est Nahum 1, 9. Denuo Berachoth f. 62, col. 2, & Joma f. 85, col. 2, dicitur dictum esse in lege: **לְקִים מֵה שָׁנָאכֶר בְּלֹרֶךְ רַתְכָם** si quis venerit se oecisum, facut ipsum primum occidas. Ad hæc verba notant Doctores ad Berachoth 1. Sam. 24, 11, & ad Joma Exod. 22, 1. - Rationem vero, cur prisci Doctores hoc modo Sacras Scripturas allegaverint, hanc adserum Gemarci, quod breviter studere voluerint & sensum potius indigitar quam verba allegare. „Hoc imitatus Matthæus nihil novi egit, nec quod criminari debeant Judæi moderni. Esi enim à Prophetis non dicatur expressis verbis, Iesus in Nazareth habitatum, nihilominus tamen è sensu verborum id colligi posset. Dum enim à Prophetâ Esaia c. 8, 23, 9, 1, prædictetur fore aliquando, ut in Galilæa honos decusque Messia exoriretur, cuius doctrinæ lumine incole illius prius illufrarentur, hinc Iesus Nazareth urbem in Galilæa sitam adveniente, dici poterat impletum esse Iesu: vaticinatio de lumine doctrinæ per Mesiam in Galilæa excitando, ita ut hoc in dubio battatum effet axioma propheticum apud Judæos Messiam in Galilæa sitam suam acturum; quia ratione Esaia verba adducuntur ad probandum, ubi Messias domicilium suum habuerit, postquam Nazareth cessisset Math. 4, 14. Esaia loco porro **Surenhusius** addi posse sentit Gen. 49, 11, quem locum & Reizius in Not. ad Godvini Mos. & Aar. 70. citat, pro quo Dr. Grunebergius disp. pec. c. 3. §. 17. maluit addere Deut. 33, 18, 19, & Ps. 68, 8.: ex quibus conficitur Mesiam in Galilæa commemoraturum esse & nomen Galilei reportaturum. Sed quoniam Iesus in utero matris sua conceptus erat in urbe Nazareth (Ἰεραλεών, Math. 21, 11.) Lue. 1, 26, & illuc juvenilem atatem transfigere debebat, hinc Matthæus illum primum ab urbe Nazareth denominatum esse & non ab alio quodam loco, tradit. Idque a Prophetis non scriptum, כי יְהִי, sed dictum. **שָׁנָאכֶר** refert. Qui enim Messiam in Galilæa primum se manifestaturum & Galilæam fore dicunt, iidem dicunt accidente rei impletæ circumstantia & Nazarenū fore. Unde Coccejus ad h. 1. scribit: **Prophetia, que aliquid dicit futurum, impletur per aliquid tale, quod secundum prophetiam sit, id illustrat prophetiam non alter, atque haec in specie nominatim diceret.** Quod certe, censente **Surenhusio** l.c., satisfacere debet Judæo, quicquid formula allegationis cognoscit.

cognoscit Matthæum non ipsa verba Prophetarum allegare voluisse, sed quid in sensu verborum reconditum sic aperire. Idque eo felicius, quo clarius ipsa illa nomina נָצָרֶם & נָצָרֶת in Prophetis leguntur. נָצָר significat *surculum* & legitur de Messia Esa. 11, 1. ibidemque idem σωτήριος οὐρανίως οὐρανίως *virga tenera*, &c. 53, 2. פְּגִיעַת *ramus*, item עֵגֶל *tenuis ramulus* Ezech. 17, 22, 23, & 27. *germen* Eze. 4, 2. Jer. 33, 5, 33, 15. Zach. 3, 8. vocatur, & hoc dicitur נָצָר nomen ejus Zach. 6, 12. Jam vero cum urbs נָצָר dicta a נָצָר custodiens *surculus* vid. R. David de Pomis in Lex. h.l., & Messias etiam non sine gravi rarione a Spiritu S. dictus fuerit נָצָר Es. 11, 1, & apud Judæos נָצָר Vid. Buxtorfus in Lex. Talmud. p. 183, item נָצָר Job. 7, 20, quod quidem nomen Messias miratur VII. s. octon. 1. 4. c. §. 29. non observatum esse ab interpretibus & hoc revocatum: praterquam a F. Socino; Sed huic revocatum omnino legitur apud J. Brentium nostrum Theologum & Mommaum Reformatum, quod mirum est ipsum non observasse VII. s. A quo נָצָר etiam Christiani nominantur נָצָר Jerem. IV, 16. & XXXI, 6., ad que loca ex ipsis Judeis scribit R. Abarbenel Comment. f. 103, a. & 130. a. שָׁפֵר הַכְּנִיסָה i.e. *vidit Prophet a per Spiritum S. quod Romani creditur essent in JESUM NAZARENUM*, propterea illos hic vocat Nozerim Nazarenos. Non dici potest, quod nomen NAZARENI, quod Christo in diebus carnis a commorationis loco Nazareth adhæsit in Prophetis non legatur. Certe si modo adducta perpendit Judei, non amplius habebunt causam de bona fide Evangelistæ aut dubitandi aut conquerendi. Habent enim in his locum a Prophetis designatum primæ commorationis Messiae in Galilæa, legunt nomen partim per argumentum נָצָר & similitudine vocum petitorum & Judaïsmodum infrequens, partim נָצָר grec. Job. VII, 20. & in nomine נָצָר Christianorum Jer. 16. & 31, 6., quod ipsi נָצָר gerunt, fatente R. Abarbenel. c. conf. Allius T. 2. Oper. P. 4. in Parall. 15, Salomo van Till h.l. p. 90. J. Edzard. diss. ad El. XI. §. 13. Br. H. Gebbardin Vind. Loc. N. T. adv. R. Isaac Ben Abraham p. 21, &c. Quidam dixerit: nec tamen ab urbe Nazareth Nazarenum fore Messiam prædictum esse a Prophetis. Ex adverso dicetur, nec sine complexione urbis Nazareth locum commorationis Messiae in Galilæa a Prophetis prædictum esse, ipsamque rem impletam arguere, non id sine respectu ad urbem Nazareth factum esse, & נָצָר & נָצָר vocari Messiam eisquæ Sectatores נָצָר a Spiritu S. Quæ vero alia Scripturarum Scrutatores, Philologi & Theologi ad vindicandum locum hunc Marthæ prolixè attulerunt, quæque in integris tractatibus & dissertationibus congeta sunt, in praefenti non tangimus, sed B.L. remittimus ad Job. Marekum Exerc. Script. N. T. exerc. I. p. 3. seqq. Jac. Gassettum in Confut. R. Isaacip. 36, VValtber. Harm. h.l. &c. ubi legi illa possunt. Quæ cum omnibus non satisfacient omnibus, nec in supra allatis acquisitæ eximiū quidam Viri, alia rem aggressi sunt via, quam supra indicavimus, & hanc textus paraphrasin commendarunt: *Divinitus autem informatus in somno, successit in partes Galilæe, cuncteque eo venisse, habitatum concessit in eisdem atemdiictam Nazareth, ut Dictum per Prophetas impleretur. Quia quidem ratione (vel quamob causam seu ea propter) Nazareus vocatur, est & erit. Ita ut verba ὁ Ναζαρεὺς καὶ ἡ Σύρει απλius Evangelista Historiora verba sint, non Prophetarum, & que ac ὁ Ναζαρεὺς δέ τοι non scripturarum sunt Marth. 26, 54.* Quo de aliis dicendi nobis locus atque spatium, quo jam excludimus, forte dabitur. In praefenti, quod super est, magis curabimus, ut JESUM Nazarenum verum Messiam agnoscamus & piis animis excipiamus fructumque nativitatis ejus, quod venerit ad Satanae opera defruendum, sentiamus. Aget hoc officietque Nobilissimus ac Peregrinus Juvenis DN. SAMUEL CARL, Leucopetrensis SS. Th. Studiosus perquam industrius nobisque & pietatis & eruditio[n]is laude commendatisimus charissimusque de ORACULO tempore nativitatis Christi obmutescente peroratus. Quem ut illustris Aula Serenissime Ministeri & Utriusque Reipubl. Proceres nec non Literati Urbis hujus Amplissime una cum Civibus Ill. Augusti, benignè audire & frequenter præsentia sua dicentem animare velint, etiam atq; etiam rogo atq; oro. P.P.D. 4. Adv. MDCCXXV.

Leucopetrae, Litteris G. A. Legii, Aul. & Aug. Typogr.

Nc 885.
40

ULB Halle
001 556 347

Sb.

WAN

7.6.5

b.7

JESUM
TOT ΝΑΖΑΡΕΝΟΥ
NAZARENI
NOMINE APPELLATUM
IN MATTH. C. II. 23.
PIE RECOLENS
FESTUM
NATIVITATIS
JESU IN URBE BETHLE-
HEM NATI
INDICIT,
ET
AD ORATIONEM SOLENNEM
FERIA FESTI PRIMA CIRCA HORAM XII.
IN TEMPLO ILL. AUGUSTEI
DEVOTE AUDIENDAM
ILLISTR. AULÆ SERENISSIMÆ MINISTROS
UTRIUSQUE REIPUBL. PROCERES ET LITERATOS HUJUS
URBIS AMPLISSIMÆ OMNES UT ET CIVES
ILLISTRIS AUGUSTEI
DECENTISSIME OFFICIOSISSIMEQUE
INVITAT
M. CHRISTIANUS REINECCIUS, SS.TH.B.
CONSIL. SAXO-WEISSENF. ILL. AUGUSTEI RECTOR ET P.P.

